

ներս, որոց ամեն մին սպիտակվուռ մարմրէ ճահիկա կամ ունին երկու սեածց վրայ բարձւած, որոնց իրը չըսր մեղք բարձրութիւն ունին. սեածց վրային երկու խոյակներ կը նոտին, բայց մին միայն ի գլուխ համառած է բոլորին: Մզկիթին քոյն իրը հնդեասան մեղքը բարձրութեած կ'ամբանան չըրեկուու աշխարհի մը, որ զանակասուն եր. ասից այժմ ետիւնք կը կարգան: Ճին զանգակները լոին կը կենան:

Արշաւատոյր եւ գարձանիք: Վաղն առոտու կանուխ այդուն պիտի թողունք ծրապիզան եւ պիտի ուղեւորնիք գէպ ի Կարմին:

(Հարուսակիւլիւմ)

ՊԵԿ-ՑՈՂ ԵՒ ՄԱԼԵԹԻ Ը

(Հարուսակիւլիւմ և Քրէ)

Օպալալից եւ ստուերաշատ Մալաթիան՝ զէկ-տալի վիմուտ անսպասինծ այրը սիրուն ովասին մըն է: Այ թէ պարզ պարտիզաշատ քաղաք մըն է, այլ՝ այսպէս ըսելու համար՝ մի միայն պարտէզ մըջ որուն ստուերաշատ կանաչութեան մէջ գրեթէ բոլորովնն կ'անհետանան քաղաքի մըջ գորշ գետանաները, փողոցներու ու վաճառանցները: Բայց այսպիսի քաղաքներ Փոքր-Ասիս մէջ քիչ չեն: Մալաթիա իւր այս տեսքով ամենէն աւելի կը յիշեցնէ զԱյդեստան՝ վանի պարտիզաքաղաքը: Միայն այս տարբերութեամբ որ Անս իւր Սյրէեստանին հետ ունի նաեւ Կարգատորեալ կանաչաւոր քաղաք. ուր ընդհակառակ Մալաթիա այսպէս չէ: Հոս պարտէզը քաղաք եղեր է:

Մոլդեր իշխանը 1838ին քանի մ'ամիս հոս մասց: Այն ժամանակ գեր Մալաթիա չէր անուանեար քաղաքն, այլ Ասպուտու: Խոկ այսօր Ասպուտ անունն ամենեւն ծանօթ չէ հոսաւելու. այսպէս շուտով եւ գիրսու: Միշատակն կը կորսուի յԱրևելք: Միայն շատ ծերերը կը յիշն թէ հիմնակուան ամսից հարի Շէէհին, որ երկու ժամ հեռու է քաղաքէն գէպ ի հիմնակուարելք, ժամանակաւ մեծ եւ բազմամարդ քաղաք մըն է եղեր՝ Մալաթիա անուամբ, ուր ձմեռները կը բնակէին: Խոկ ամառներն ընտանեօք հոս կը գաղթէին: Սակայն եւ այնպէս այս մեծ քաղաքն՝ համեմատութեամբ, քիչ ժամանակուան մէջ ինչած եւ բոլորովին մոտցուած է: Ալ այն տեղն ոչ ոք Մալաթիա կ'անուանէ՝ այլ իրաւամիք և պիհ Շէէհի («Ճին քաղաք»):

Եւ ստուգիւ Մալաթիա շատ հին քաղաք է. իրեն հիմլ գրուած կը համարուի Քրիստոսէն

իր 2000 տարի յառաջ, այնպիսի ժամանակ մը՝ որուն պատմութիւնը գեր թանձր քօղով պատած է. այս քօղով վերցնելու պարզելու պաշտօնն ունի նոր ժամանակինքու բաւական յառաջացած թիւն: Ասորեստաննեաց այս կողմերս արշաւելունը հորհիւմ՝ բեւեռագրագիտութիւնն: Ասորեստաննեաց այսպէս յառաջացած մէջն էր Մալաթիայի ի հնուց գցութիւնն: կը հասաւատուի:

Այսպէս՝ արդէն պատերազմաւէրն Սաղմանասար Ա (1330—1310 Կ. Ք.) իւր ասպատակութիւններն յառաջ տարաւ մինչեւ Խանիրաբատ առ Միլիտեայ (Մալաթիա): — Թագդամբազար (Տիգդատպիզնար) իւր թագաւորութեան երրորդ տարին (1114^շ) Միլիտիա քաղքին գէմ գնաց, յերկրին Խանիրաբատ, յարեւեմտեան ափանս Եփրատայ, որ անմիջապէս Հպատակեցաւ եւ յանձն առաւ իրը տարեկան տուրք ուրտ մտաղէ (այս Է կապարէ) զոհանօթ մը տալ: — Ասորէնասիրպազի ժամանակ (884—860) Եփրատայ արեւմեան ափանց վրայ գտնուող Խանիրաբատի (Միլիտիւնէ) թագաւորութիւնն Եփրատէնի բաւական հեռու եղնաց զննութիւնը աղատակամ տուրք իւրագիւ: — Սալմանասար Բ (859—825) իւր 23 տարեկան Հասակին մէջ (837) Եփրատն անցնելով Վիտաշ քաղաքն ու Միլիլի Լալայի ամրութիւնն առաւ: — Ռամինն-Նիւարիի օրով (811—783) Գհուսպայ նշյն ժամանակուան Մեռուաւ թագաւորն, որդի Խապունեայ (825—790) Ասորեստաննեաց ձեռքէն այն կողման շատ մ'երկիններն եւ առաւ, ի մէջ այրու նաեւ Միլիլի ընդ Խանիրաբատի: Սակայն այս նուաճեալ երկիրները գեր բաւական ժամանակ պատերազմի առարկայ եւ ըստ հետեւորդի պատերազմի գաշու եղան. Արգիստուսի յաջրորդն Սարգսորիս Բ: Միլիլի եւ Կասարի քաղաքներն հանդերձ շըլակայ երկիրներովն Ասորեստաննեաց Սաուրգան Գ թագաւորին ձեռքէն յափշտակելով վերսանի Իրաննայի Հպատակեցուց: Արգիստուսի թագաւորութեան սկիզբն՝ Միլիլի թագաւորը կ'անուանուէր Խիլարուագա որդի Տուեայ. Խոկ Սարգուրիս Բ: Ի ժամանակուանն ուրուն յաղթեց, Կ'անու անուէր Խիլարուագա որդի շամսուի, որ թերեւս նախկին Խիլարուագայի թուներէն մին էր: Մեռուասի ժամանակուան

¹ Համեմէ, պատմութիւն Խարեւճին եւ Ասորեստաննեաց, Պիրենի: 1883. Էլ. 507—715. (Hommel, Dr. Fritz, Geschichte Babylonien und Assyriens.)

Ծիլիդի թագաւորին պնունն էր Սուլիզաւալի, որ
ժամանակակից էր Ռամման-Կիվարի Գ.հ:

Սակայն արդեն Տիգ ցատափի ղեար Գ. ի թա-
գաւորութեան երրորդ տարին՝ 743ին, Սարգս-
իսին Բ Աւարութացին դարձեալ Կապսամբի. ի-
բևն Նիվակացցաց մէջն է ի մէջ այլոց Սուլըման
Միլիթացին։ Սարդուրին իւր դաշնակցքը Խոր-
տակուելով՝ ստիպուեցաւ փախչել։ Բայց Տիգ-
ցատափի ղեարի բանակն ալ կ'երեւայ թէ շատ
կրեր է, ինչու որ մէջ թագաւորը ՀՅամարձա-
կցացաւ Սուլըմանին տեսւեւ իյնալ եւ Աւարու-
թուի մէջն ալ զինքն համար է։ Հայուն 735ին
Քրցաւ երթաւ Ավարութուին իւր Տուրու շազա (Տու-
պա) քալաքրն մէջ փակել է, զդր ստականի իւ ա-
րինաչեղ կռուէ մը վկրչ բորբովին հապտա-
կեցաւ։

Պողոս Քիայնայի եւ Տարխունազի Միկեդի թագաւորներն ալ Սարգսի (721—705) գեմատիամբեցան: Խային երկուք ալ 713ին եւ Պ12ին Սարգսնէն նուաճուեցան: Տարխունազի ամոռուէն վար ասնուելըն՝ Միկեդի միացուեցան. Կոմմնոցի (Կոմազ ենէի) գաւառին չետ:

Այս հինգ ժամանակներէն սկսեալ մինչեւ
1516^ր յորում Սուլտան Տէլիմ Ա. ի իշխանութեան տակ անցաւ, Մալաթիա պանդիսի պատմութիւն մ'ունեցաւ, որուն նման մէկ կողմանէ փառաւոր միւս կողմանէ խեղզ պատմութիւն քիչ քաղաք ունեցած է: Որովհետեւ այն ամեն ազգերն որոնք նեբըն Ըստայէն դէպ ի Նըբեմութու կը դիմէն, կամ անսուր՝ որոնք իրենց իշխանութիւնն Ալբրետոնց յԱրքելու տարածութիւն կը ջանային, զՄարտինա կ'առնունքն, Կ'աւերէին անունն եւ կը ջննէին: Այս՝ պայսչակ տարեր տեւող անվերջանալի անկման եւ ծաղկման պատճառաւ քաղաքն իր կիսական զօրութիւնը կդանցուց Մալաթիա դարուս մէջն եւ երութեան տիկարութիւնն մուռաւ: սակայն իր դուստր Ասպուսու քաղաքն՝ իր նորագոյն Մալաթիա՝ վերստին սկսաւ թարմութեամբ ծաղկի:

Հին քաղաքն ըրած այցելութեանս ժամանակ, 1882 Մայիս 10 ին, Տերմէս-սուք ձափանց վլայ տաևնք գտնուած 5000 տներուն տեղ, հազիւ քանի մը խեղզ խղէկներ տեսայ տանցիկ զատ կային միայն մեծաբործ եւ այժմ կիսակործան սրբաւաշ քարերով շնուռած խան մը, քեզեղիկ քարապանդակներով երկու մզիթ, եւ քաղաքն երեսն Յ—Կ մ. խորոնչ հիմնած հայկաբան եկեղեցի մը՝ ասոնք ամենա ալ կամ վլաստաններու տակ թաղաւած են եւ կամ լաւ մշակեալ դաշտերու մէջ ցրուեալ

Քաղաքին բարորդիկն դեռ բաւական անվնաս մայած են ամրոցներն իրենց որմանակերովն ու փլած աշտարակներով։ Հին Մալաթիան արդ եռած է մեծ եւ ամրաեաս զորենառաջու մը։

Նոր Մալաթիան իւր պաղամերութիւնը պարտական է իւր հին եւ շատ յաջող կարգադրուած ջրոց ճամբաններուն։ Զուրը Պէկ-տաղի արեւմտեան կողմին արուեստական ընդունարաններու մէջ կը ժողվուի, ուստի բազմաթիւ ըստանցքներով եւ առուակներով քաղաքը կը բաշխուի։ Ամէն տուն, ամէն կալուած իւր ջուրն ունի. այսու ամուլ կրագետինն այսչափ առատ արդիւնք յառաջ կը բերէ։ Պարտէնին արդիւնքն այս շատ աղջկէ կը աշջողն խաղողն ու թուզը, ծիրանը, խնձորն ու կեռաւը. գեղեցիկ կը բարձրանատ ընթացին ու թումն իրենց հրաթեղ կանալութեամբ ու զոլորար ստուերով։ Սա կայս բարձրութեամբ զամէն կը գերազանցէ վեհ բարտին, որ խիստ առ խիստ տնկուած է ճամբաններուն եղեցը։ Խոկ այս անհամեմատ հինանալի գալարեաց շորին ներքեն յառաջ կոտ գան շատ համել կանաչ եղանակներուն եւ ընդելինքն ինչպէս՝ գդում, վարունգ, ձեռքակ, ձեռքակ, սեխ։ Կոյն-պէտ յուրիհա, բակրայ են եւն։

Մայլթիսից այս պանչելի պարտէղն իրը
մէկ մզն երկայնութիւն եւ կէս մզն լցնութիւն
ունի: Ցներութիւն է 8000, իսկ բնակչացը
40,000, որոց իրը քառորդ մասը քրիստոնեաց
են: Կամքիլինեաց շայք ընդ ամենն հագի 60
ընտանիք են, Լատինք 26, եւ քրիստոնէաց մըզգ
Քաղաքուն ուն 4 մէծ եւ բազմաթիւ փոքր մըզգ-
կիթներ, 3 հայկական եկեղեցին եւ 1 լատինական,
1 մայր եկեղեցին կաթոլիկայ եղիսակապունին, եւ
մէկ ժողովարան բաղրամականաց:

Եջմանական Հայքը Յ դպրոց ունին, իսկ
Կաթողիկեայ Հայքը, Լատինիկ եւ Բողոքականը (ՅԱ-
ՄԵՐԻԿԻԵԱՆ Առաքելաթենէ) Երկերկու: Կաթո-
ղիկեայ առաքելց (միխանարաց) դպրոցն օր շատ
բազմաթիւ աշակերտ ունի, մենք շրջանացու-
թեամբ ու փուլով կը վարէ հիմյա ի և Պղիսա-
կը թուած Խովհաննէն ԱՃէման: Իսկ Տաճիկ-
ներն ամեն աղօքանակ բոլց մէկ մէկ ժողո-
վագրակին դպրոց ունեն, ուստի կ'անցնին ի բար-
ձառա անն ինչ անինէն:

Ես լաբանացի միսիսնարաց քովն իջայ,
ուր շաս սիրով ընդունեցաւ եւ հոգաց զիս
տեղւցն պատուակն առաջնորդն՝ Քափուչին
Հայր Ավոտինիս: Երախտագիտութեան պարտը
մը կը համարիմ ինծի՞ հոս Խորին Նորհակա-
լութիւնս յայտնելու իրեն, թէեւ ամենելի յցա

չունիմ որ այս իմ երախտագիտութեանս հաւաստիքն երբեք իւր ականջն համեն:

Եւրոպացիներէն՝ այս ժամանակ դեռ հունին լիչ Վլյուգիկենվարի երբ տաճկական զինուռատական թիջչը, եւ իտալացին ջանքէդա: Մարտիայիք քաղաքական գլուխն՝ Մութմասրբք Շաքրի փաշական որուն ներկայացուց վիս Հ. Ապօղնար, շատ ազնիւ եւ սիրուն թուրք պաշունայ մին է, որ՝ ինչպէս կը պատմեն, շատ կ'աշխատի իրեն յանձնուած երկրին յառաջադիմութեան եւ բարօրութեան, եւ ամէն ձեռքէն եկածը Կ'ընէ Իրեն իշխանութեան տակի են քեախթէի, Ատեամննի, ուշէսնէի եւ Ագչէ-տաղի չըսր գայմագամութիւններն. իսկ իւր Մութմասրբքութիւնը մասն է Խարբուդիքի վիլյայէթին:

Մալաթիա մասից Մայիս հեն մինչեւ 19: Զերմանափն օրուան այլեւայլ ժամանակիներուն համեմատ 14 եւ 24° ն. ի. մէջ կ'եւէր կ'իջնար: Երկնին առաջին երեք օրերն մեծաւ մասամբ անզաման էր: Ի սկզբան անդ տկար հով մ'ալ կար, սակայն 13 եւ վերջը բոլորովին գաղրեցաւ:

Մայիս 12 ն ուղեցի միօրեայ շրջադաշտութիւն մ'ընել զեկ-տաղի վկայ որուսն զի անոր գագաթան վկայէն կարենամ ընդհանուր գագափար մը կազմել ամրող շըլային հարաւային մասամբ վկայ: Երկար ժամանակ ոչ զի համարձակէր այն անախորդ եւ երեւակայեալ պատմութիւններով անուանի չըսր եւլեւու: Համար ինձի ընկերանալ: Վերջապէս հազիւ կրցայ երկու հայ գտնել որով համարձակեցան իրենց մէկ ձիովն ինձի ընկերանալ: բայց վան առաւել ապահովութեան իրենց բարեկամ քուրդ մին ալ համեղոցցին իւր երկու շներովն մեզի հետ մէկուղ գա: Այսախի պարագայի մէջ յայսնի է թէ ամէն տեսակ զէկիքրով ամրացած էինք. գլխէ մինչեւ ոսք զինաւորուած էինք քաղամանարներով, ասրձանակներով, հրացաններով, սրերով, մեծ եւ փոքր դանակներով: — Հ. Ապողնար իւր առղործական միրացրութեամբը մեր կերպիրեցներն հոգացած ըլլալով՝ ժամի 7 ին ձամայ ելանիք:

Կէս ժամէն՝ անցնելով անհատ անհատ կալուածներու ներ փողոցներն՝ հասակ պարտիքագային հարաւային ծայրը: Հաս քաղաքին վրան, մինչեւ ուր կարելի է ոռոգանեւը ջուր հասցնել, դեռ կը տեսնուին մշակեալ դաշութեր: Խնտարա տաղի արեւամեան մասերն յանկարծ կը սկսին սեպանալ: Ժամն 9 ին մօտենին ինտարա-տա-տաղի գագամներէն միջն վրան ենք — 1592 մ. — ուստի բայց է առջեւանս գէպի ի

Հարաւ ուղղութեամբ լցին ձոր մէջ՝ որ զինտարա-տաղ Պէկ-տաղէն կը բաժնէ, եւ որ երկը տեղէ կը կտորուի երկը առուակներով, ողբ են խօրա-թմայ. Պանասր, Գուրուտ-չըսր եւ Պէկ-տաղ-տէ-թէսին, այս երկը առուակներուա ալ ուղղութիւնն արեւմուռքէն արեւելք է: Այս ձորէն անդն Պէկ-տաղի ժայռուտ կողերն գրիմէ ուղղաձիգ կը բարձրանան: Իւր երկուս սարերն իրարմէ բաժնուած են փոքր եւ քէշ մը սեպ կորուած ձորակով մը, որուն հորիդուական մակերեւույթն ծածկուած է ձիւնով:

Ասկէ անզգ ալիք կերպով իշնակ հօրամթա-զանասը, ուր հասակ քատորդ ժամէ մը: Զո-րին վերի մասն մէջ կը տեսնուէր բրդական Ալօլար գիւղակը: Լերան մը հարմ կոյէն ան-ցներով յառաջացանք գէպի ի Գուրուտ-չըսր, որ կ'անցին բրդական Քիւշիւք-Գարակէօզ անուն գիւղն մէջնէն, ուր հասակ ժամը 10 ն անցած: Հոս մածուն խնդրեցինք իրենցմէ, բայց կովտու-թեամբ ինդիքքնիս մերժելով՝ սկսան շները մէզի գէմ գրգուել: Քիւշիւք-Գարակէօզն իրր 1 քլմ: Վեր կը գտնուի Պէշիւք-Գարակէօզն՝ նմանակէն Գուրուտ-չըսրի վրայ:

Հոս Պէկ-տաղի ապառած կոյերը գրեթէ մեր գլխոց վրայ հախտուած էին: Ես կ'ուղէի ուղիղ ճամբան մմնել, սեպ ձորը մանիլ չափի-պուելու համար. սակայն առաջնորդը պնդեց թէ այն կոյզմանէ լեռն եւլեւ կարելի չէ, եւ թէ պէտք է անպատճառ արեւելեան կողմական ձորէ մ'անցիլ: Ժամը 11 ին Պէկ-տաղ-տէ-թէ-սիի ջուրն հասակ: Այն տեղն ուր ջուրը թերթա-քարի խճաշտա ապառածն բռնութեամբ կորած անցած է: — 2033 մ. — :

Առուակն անցնելով հասակ անցնելով: Հասակ երեսի վրայ թողուած վրանագիւղ մը, ուստի յառաջ երթալով Պէկ-տաղի ձիւնադաշտերէն միջն առջեւէն անցանք. ասկէ անդին կը սկսի սեպ բարձրանալ: Անօրը պարզ պտղեղնով քիշ մը զօրացանք: Հոս մեր ձին սիրոջն հետ ետեւ թողուցինք:

Զիւնադաշտն անցնելու ժամանակ գրեթէ մինչեւ պարանոց մէջ իրեցանք. շատ մեծ դժուա-րութեամբ կցցակ մէջն գուրու եւլեւ: Ժամը 1 ին մօտենի արեւելելքն արեւմուաք իշնող նոր ձիւնադաշտէ մին ալ անցնելով 40 վայրինէն Պէկ-տաղի արեւելեան գագամն եւլանք:

Կէտորէն յառաջուած գեղիցիկ օդը սա-կայն այս միջնոցին փիտուած էր: Հարաւ-արեւ-մըրեն սկսան բայցին եւ կարկտախառն փոթու-րիկ մը. վիշապ հողմն զմեզ օդ հանել կը

սպառներ: Ամենէն յառաջ սկսանք մեղի պատահարան վիտուել Հովի եւ փոթորկի գեմ: Այս պատճառաւ ապահովացնաք սեպ ժայռերու ետեւ. ուր սակայն մինչեւ կործք ձեան մեջ ընկլիցնաք: Գետի ի հարաւ եւ գետի ի հարաւարեւմուտք երկինքը բոլորովին դոց էր. միայն Մալաթիա՝ որ առջևնին էր, եւ անոր շրջակացը քիչ մաղաս էին:

Պէկ-տաղի արեւելքնեան գագամին երեք
ցած գմբէթներէ կը կազմուի, վասն ծին չկայ Եւ
րայս բաւական կը գտնուի: Առաջ արեւելքնեան
կողմին 1·5 քլր. Հետուառութեամբ կը գտնուի
Քերկորութեամբ ասպաշն գագամի: Պէկ-տաղի
բարձրութիւնն ես 3000 մ. կը նկնծի: Ճամբ
տասնութեամբ կեն վերջն անկարելի էր ծանրաշափով
բարձրութիւնները չափել, կարելի չէր ցուցու-
ցածին վասահի:

Քուրդն աղ աւելի յառաջ երթալ չու-
զելով՝ ետ զարձաւ: Միայն Հայուն Տես լերան
Հարուս-արեւելքնամեր երթորդ կատարել եաց, ուր
աճապարանք դրցան քանի մը բան չափել: Եւ ու-
նի Նեցուլը կարելի եղաւ կանգնել, իսկ եւ
սկսու էի Հայուն Կոթթիլ, որպէս զի շըլլայ թէ
տասպահին:

ժամը Հ^ւ/_է կը վրջը ժայռէ ժայռ ցատքե-
լով, տեղատարափ անձրեւի տակ, ածապարանք
լեռնէն վար իշանք: Ժամը Հ^ւ/_է վրջը քրդին
եւ ձորով ես մասցող մարգուն հանդիպեցանք
փոքրիկ անակի մը մէջ, զօր փոթոքին դէմ
իրենք զիրենք պատտպանելու համար մէծ քարի
կտորներէ շինած էին: Վերջալցան հասանք
չայր Ապողունաբի հիւրընկալ տունք:

Մայիս 19ին Մալաթիայում դեպի ի Խարբը բուղ ճամբար եղաց: Առաջին օրն Պէկ-տաղի փողերու ուղղութեամբն սկսակը ընթանալ, ըստ պատմ նախ արեւելքան եւ ապա Հիւսիս-արեւելքան ուղղութեամբ յառաջացանք: Ֆարին $7\frac{1}{2}$ էն վրբն անցանք երեք գրեթե բողոքին ցամքած հեղեղատներ: Ճամբէն 300 քայլի չափ անդին մնաց Օրուսուու-Պունար-պաշտ, որ Պէկ-տաղէն բախ ուրիշ շատ մ'արդիւրներուն նման առողջիկ առաստիք եւեամբ կրաքանչնեն կը սկսի բիսել: Այս առառաջն Հիւսիսիցին ուղղութեամբ Օրուսուու քովին — որ իւր բարձանց վրայի Ա. Փրկիչ եկեղեցիով արդին շատ հեռուէն նշանաբելի է, — դեպի ի Հայր Շէնքի կը նմանայ: Ասկէ քիչ մ'անդին ճամպան դեպի ի աջ երկուորի կը բաժնուի որ Գուրուունձա կը տանի:

Գուրը ռանձան Հոս նաեւ Գուրինձ կամ Փիրինձ կ'անուանուի: ՄԵԿ իշխակ Ձիթիք-չայլ լաւ մշակեալ եւ փոքրիկ անտառներով զարդարեալ ձորն, որին իբր 2 քլմ. Տեսու կ Գուրկուրու գիշեն իւր արտաքիշերութեան Ձիթիք-չայլ որմէ ժամը 9½/2 ին անդին անցանք, ոգեկան հիւ-սիս - արեւմտեամ ուղղութեամբ Հոս կը համին. Հոս շատ ընդարձակ է գետին անկողինը, սա-կայն պյու ժամանակ շատ քիչ ջոր կար, վասն զի երիշին ոռոգանելու ալ կը գործածեն: Հարաւ- արեւելեան ուղղութեամբ գետին իբր 4 քլմ. Տեսու կը անենուի Ձիթիք մեծ գիշեն:

Չիթլըր-չյշէն անդին գետամբն կը բարձրանայ, եւ այիցեւայլ ձորերէ կտրուած լեռնագետախն մը կը ձեւանայ: Այս բարձրացող լեռներն են Մամիդան եւ Գարագան որոնք Մամնութէնտի-չյշէն կը կտրուին: Ասոնց հարաւային կողմն են ոգէկ-տաղի ամենաբարձր ձիւնածածուկ գագամիները: Ժամկ 11 էն յատաջու չափ բարձր սար մը հանճելով, անկէ անդին զառիկիսյուր մամիով մը Զօլադիւն գիւղին առջեւն անցնելով մինչեւ Սամիդան քալիցինք, ուր մինչեւ ժամկ 2 հանգիստ առնիվն: Ասկէ իրըն անցնաց բլյան եւ ջաւատ Մամութէնտի-չյշէն որ կտրուեմ թէ վերը ոգէկ-տաղի բնակի Ճախշուար-տախն եւ ուրիշ աղքերաց հետ միանալով է որ այսչափ առան է: Գարիգան լեռան (իրը 1200 մ.), Մուռատին՝ որ հոս գէպ ի արեւելք կընթանայ, եւ ոգէկ-տաղի սեպ զառիթամախն մէջ՝ որ հոս Խզուրլու-տաղ կանուանի, եւ արեւելքան քիչ մը ցած շարունակութիւնը Գուռլիի եւ անկէ անդին Տէչէլի-

տաղ կը կոչուի, կը տարածուի շատ մ'առուակներով կարուած եւ գէպ ի հիւսիս հակող տափաստան մը, սիրուն դաշտերով ու հովիտներով, եւ բազմանձիւ արջառներու եւ ոչխարիներու նախիներով։ Այս բարեկեր երկիրը շատ փութով կը մշակուի, բազմամիւ են գիւղերն, թէ ուկ-տարի արքիթավին լիսայ, նևցւուն Պահրիք, Վէնարդու, Գալաքտիք, Մէսմիքան ու գէսորիք, եւ թէ Տուրասի մօսենն ուր գիւղերու կյան մըն է. այս կյատին Փիլուու անոնը տուին մեկի, ուր որ մենք ալ դիւերեցինք։ Հիւստափ ձախ ափանց վրայ է Հիւսէյն-պէկտան, իւր բաւական սեպ եւ մերկ ժայռի կողերով։ Հն կը տեսնուին Գալաքտիք, Գալապուք, Ապսուլսունեկչու, եւ Ապէպան գիւղերը։

Բ/Հ	Զննութեան տեղը	Ժամանակ		Ըստ 0, 1/4, 1/2, 3/4, 1	Ըստ 0, 1/4, 1/2, 3/4, 1	Ժերմանակ		Ցեղական ժամանակ	Ցեղական ժամանակ	Ցեղական ժամանակ
		Օր	Ժամ			Արևոտ.	Արևոտ.			
1	Քեախթէ	Մայ.	1 11/4 մ. մ.	2	Հս. արւլ. 1	21·7	702·7	691·8	774·7	
2	Հայացած		1 4 յ. մ.	0	—	19·6	702·	691·4	767·3	
3	Հայացած		2 11/2 մ. մ.	2	—	20·2	702·7	692·1	761·1	
4	Հայացած		2 8 յ. մ.	0	0	18·6	703·	692·5	770·4	
5	Հայացած		3 12 մ.	անձրեւ 4	Հս. արւլ. 3	18·5	703·8	694·1	759·7	
6	Հայացած		3 6 1/2 յ. մ.	անձրեւ 2	—	14·8	703·	693·	791·7)	
7	2 ուդ գիւղ.		4 9 3/4 յ. մ.	1	Հս. 1	21·9	701·5	690·6	830·8	
8	Ջարագիւ վաճէ-		4 11/4 մ. մ.	2	Հս. 1	20·1	676·	665·4	1146·3	
9	Ապահնեւ գիւղի վաճէ.		4 12 1/4 յ. մ.	2	Հս. 1	20·2	658·	642·3	1449·8	
10	Քարաչոր		4 2 1/4 յ. մ.	—	—	16·6	668·	657·8	1235·6	
11	Գումափի.		5 6 մ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	18·6	627·5	617·	1780·1	
12	Արեւմտեան կողմ		5 8 մ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	6·2	626·9	618·2	1709·3	
13	Հերոյաց շախ ջաղցք		5 9 3/4 մ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	15·6	650·7	640·6	1439·5	
14	Պէքիրարա		5 12 մ.	0	Հս. արւլ. 1	24·5	640·	628·9	1623·5	
15	Հերոյացի եւ Պու-		5 1 յ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	18·6	623·	612·5	1885·1	
16	Մահմատական գեռ- թեզմանց		5 3 3/4 յ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	18·1	620·	609·7	1877·1	
17	Գուրուննան		5 7 յ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	18·6	677·	666·5	1118·2)	
18	"		6 5 1/2 մ. մ.	անձրեւ 4	Հս. արւլ. 1	16·6	678·1	667·9	1114·6	
19	Մալաթիա		6 12 1/2 յ. մ.	2	—	19·1	681·	670·5	1092·9	
20	"		7 7 1/2 մ. մ.	անձրեւ 4	—	14·	681·9	672·1	1070·5	
21	Հայոց գումափի վաճէ.		8 11 մ. մ.	2	Հս. արւլ. 1	15·	682·8	672·8	1060·9	
22	Հայոց գումափի վաճէ.		9 6 յ. մ.	0	արւլ. 1	17·2	682·5	672·3	1097·6	
23	Հայոց գումափի վաճէ.		10 7 մ. մ.	0	արւլ. 1	15·6	682·5	673·4	1065·6	
24	Հայոց գումափի վաճէ.		11 4 յ. մ.	1	0	17·4	681·5	671·8	1063·6	
25	Հայոց գումափի վաճէ.		12 6 1/2 մ. մ.	1	0	18·2	681·4	671·1	1066·9	
26	Մալաթիայի վըսայ բլուր մը.		12 7 1/4 մ. մ.	0	0	24·5	674·6	663·3	1196·2	
27	Բլուր Ալղարի եւ Պահանարի մէջտեղ		12 8 3/4 մ. մ.	0	0	24·5	647·	635·9	1562·2	
28	Հանք Պէկառազ-աբ- բէսի լըցն.		12 11 7 մ. մ.	0	Հր. արւլ. 1	23·6	612·3	60·4	2035·7	
29	Ջիւածայան մը.		12 12 12 մ.	0	Հր. արւլ. 2	23·6	604·6	593·4	2165·2	
30	Պէկառազի գագա- թան ստորաբ		12 12 3/4 յ. մ.	2	Հր. արւլ. 1	19·6	604·5	593·9	0 2)	
31	Պատաթ Պէկառազի		12 140 յ. մ.	3	Հր. արւլ. 4	19·6	604·5	593·9	0 2)	
32	Մալաթիա		13 10 7 մ. մ.	0	Հր. 1	18·4	680·	669·7	1106·6	
33	"		14 4 յ. մ.	անձրեւ 4	0	19·6	675·4	664·8	0 4)	
34	"		15 7 մ. մ.	0	0	17·6	682·3	672·	1028·5	
35	"		15 8 յ. մ.	0	0	19·6	682·5	671·9	1090·6	
36	"		16 2 1/4 յ. մ.	0	0	22·5	683·5	672·5	1102·	
37	"		17 7 մ. մ.	0	0	19·	684·1	673·6	1071·6	
38	"		17 8 յ. մ.	0	0	23·4	682·	671·	1102·9	
39	"		18 1 յ. մ.	4	Հր. 1	24·5	679·6	668·4	1109·7)	
40	"		18 5 մ. մ.	0	0	17·6	678·	667·7	1086·8	
41	Մալաթիան		19 1 3/4 յ. մ.	1	արւլ. 2	28·3	689·5	677·9	945·2	
42	Փիռուգ գիւղ.		19 6 1/2 յ. մ.	0	Հս. արւլ. 1	26·4	701·	689·6	794·2)	
43	"		20 4 մ. մ.	0	0	21·7	702·1	691·2	756·8	
44	Մուրասա Ապէպան. քեցի գիւղաւ.		20 7 10 մ. մ.	0	0	28·5	704·	692·3	747·3	

Դաշտ. 1) Այս վեցին միջին թիւն Քեախթէ 769·1 մ., Քեախթէ-լըս 709·1 մ. — 2) Միջին թիւն 1116·4; 3) Հայութ դուրս թողուցած, Կործիքի կարուց, թենին աւելի; — 4) Այսանային սեղանաւ լինութիւն, հայութ դուրս թողուցած; — 5) Այս 14 թիւն իրուն միջին Մալաթիան 1082·4 մ. — 6) Միջին թիւն 775·5 մ.

բաւ տեսանք Տէրտոնան, Պէրիրան և Պուդան
գիւղելն. ասկէ վերջը գեղի մը քովէն՝ որուն
անունը մողէս ելած է, իշանք Նիրատայ Խորոննկ
անկորինք:

Նաև՝ որպէս դիմաց անցամբ, փայտակերտ
եւ միանքամյան տձեւ մտառուկ մըն էր, իրը
12մ. երկայն եւ 4մ. լայն, շատ բարձր եղաներով։
Առջևեւի կողմանէ երկու թիվով կ'աշխատին, խէկ
ետքեւի կողմը նախնական զեկ մը դրուած է։
Հոսանքի սաստիգւեեան պատճառաւ ասիպուե-
ցանք բաւական տեղ մը գետին աջ կողմէն գետ-
ընդդեմ նաևեւ, որպէս զի կարելի լլար չեղ-
զիլըսով թիւավանելով ողած տեղերին հաս-
նիլ. գետն լցուութիւնն հու իրը 300մ. է։
Քառորդէ մն Ապէսան-քէյի մօտենք հասան-
իլ. հու գետին եւ լըրան ստորոտին մէջ շաս քիչ
չեռաւորուեան կար, ներ արանքնեւ մը երկուքն
իրամէ կը քածնէր. սակայն քիչ մ'անդին լցոն
դարձեալ գետն կը հեռանայ: Մեկք համեստին
հրաժանուեն բիտոն կատաղի եւ սակաւալոր քէօ-
միք խանի վրայէն յառաջ տարինքը, ժաման
8½ ին քէօմիւր-խանի ընդարձակ իջեւանին
մէջ հանգիստ առնիբ:

Նփրատն հոս դեպ ի հարաւ-արեւէլք կը
դառնայ. եւ Կանցնի նեղ՝ մժին անցրէ մը,
որուն աջ կողմն է Մէշէլք, եւ ձախ կողմն Քեօ-
միւր-իսան ու Սարը-մէշէ-տաղ. Արդէն շատ
հեռուէն կը լսուի ջզյուն խութերուն եւ վիճուտ-
ներուն պատճառաւ հանած մնալինը: Իրական
դիմական կաթսայ մըն է, ուր ջուրն ննիդինն
կ'եռայ:

Ակամյա միտքս կու գայ 1838ի բաջարի
սուզակը: Ալէն՝ որ զԱստուած երրորդ անդամ
չէ փրձած:

۹۳۴۶۷

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԶԵՐԱԳԻՐՔ ՀԵՄԱՐԴԻՎ ԱՐԵՒԵԼԵՄՆ ԼԵԶՈՒՆԸ
Ի ՊԵՏԵՐԲԱՐԴԻ

ՏԱՐԱՎՈՐԱԿԱՆ

Ն Այս պահայլով Ներկայ դրույթի այն աօթ հատ մեռնաբանելին, որին զանուում է Ն. Պաներքրդում՝ Արտավագին քանի առաջարկած անձնագիրը՝ Արեւադաւան Լեզնաներ Խաչատրութեան գումարանուն, բայց պահած Եմ Խաչատրութեան խորին Հովհաննապետին յարունե Խաչատրութեան խորին Հովհաննապետին յարունե Խաչատրութեան կուտավումն արժմանապատի Մ. Ս. Ար Ղամալյան, որի շորով զայտ ամեն տեսակ յարմարութեաններ գաղաքանուն քանդուին:

Այս համերն զուգազիսներ փոքրիկ ժողովածուն
առաջ մայականութիւն ը Ուստի լրս Պատի Սուբր
տեխնիկ գօրապետին: Ենոպահներին վրա կացրած է
Նախին գրադարանն Նախարարութ տոմսակիր (տոմ-
սակ Կ. Սուբրանութիւն երեսին զուշնո՞ւ, որի շոր տպա-
գրուած է Bibliotheca Sacrae Scripturae Aequa Mente): Են արդ
գրադարանի մասնակի ավելական գործոց, որի տպակ
կարգացուում է Ռ: Բնալուստի և Կաբեն: Օդ: Յօսէ:
Յանոսի Մ: Ա: Այ: Ենոպահներին ամեն մէկը, ըստ ի
Աւտուարանի (Թթվ 4), պատուիտ է խանական կազմ
ձեռն պատրաստած արկն մէլ, որի թիւնունի Վուս
ունիա տանեղով գրուած Է Շ. օճ. Armen. առ Բւլ. (Կա-
նոն փակածին մէլ ընդամուր փառք եւ եղբան ա-
նոնու ուղարկած):

Հայապետութիւնու անցած անշաբարքուածէ է. Նախ մասսա (Թիւ 1, 2 և 3) Եւ Առողջեցի իր այս յօդուածնէ. Notice des manuscrits arméniens appartenant à la Bibliothèque de l'Institut Asiatique établi près le Ministère des affaires étrangères; le 29 septembre 1837 (Bulletin scientifique, S.P. 1838, III, 42 Տւ 1-6 և 25-41), որ գեղ է կողքին իր նշանակութիւնը, եւ յայս աշբուջինը Ք. Պատկանասից, որ միայն սովոր հաւատարկեցած այս պարուն. Les Manuscrits Arabes, Karchounis, Grecs, Coptes, Éthiopiens, Arméniens, Géorgiens et Bâbyss de l'Institut des langues Orientales décrits par MM. D. Günzburg, V. Rosen, B. Dorn, K. Patkanof, D. Tchoubinoff. 2° Fascicule, NN 257-263, էլ 260-266. (մեռ.) Collections scientifiques de l'Inst. des langues orient. du Ministère des aff. étran. Publiées par ordre et aux frais du département asiatique. VI. 2°. Fascicule. S. Petersbourg 1891).

Մենք ցուցակ կապմեցիք աւելի զնարձակօքէ՞ն
համեմատ այս ծրագրին, որն պարունակում է
“Հանդէսին, Էջերում” ծեռագիրներ Նկարագրելիս:

Ա. Պետերքուրգ. 1891 թվական. 2.

Ն. ՄԱՆ

1.

Ա. ԽՈՐԵՆԱՑԻ, ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅՈՑ

Cod. Arm. III. 5. 1. — ८४५ (१६९८.)

Թռիղթթ 1+218. — ՍԵԺՈՒԹԹԻՆ 18, 9×12,
4սմ.՝ ԳՐՈՒԹԻՒՆԻ Մասկան 12, 8×8, 3սմ.՝ Տ-ԸՂՀ 23;
— ՆԽՆ. Թուղթ Բ-Ը պահ եւ դրոյքին կամ՝ ԱԱԾՎ
փաստազմ (Մէկ կողմ ասած փաստ) Կաշեպաս.
Թղթեազնութեա և անոն Ներփառա (Անօթ տեղ տեղ
ապահոված)՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Տառեց տեղ մարդաբա-
ն, մասաւոն 21. Թղթից լայն եւ Թղթեազն վերին
ծայրեղ փոստ, բայց ընաց անրապես լաւ եւ մարդու-
թ ԳԻՐ բրոգրամ մագուլ, մասնաւու միջակ՝ Վ-ԸՌ-
ՆԵՐՎՈՒԹԻՆ եւ գլուխութիւն միջան Կարսապահ իսկ
առաջին տառեց զարոպահ. Արմագոր զիմսց երեսն
կամ լուսապարպեւին: Խոլով նույն թու. Տա, ճեւ և
144: ա ՝ ԴԱՎԱՆԱԿ սկզբան մէկ Թղթից զարոպեւին ին-
չանակարութեամբ առաջին երեսին վրայ, եւ թու. 2թ,
203 ա եւ 218թ.՝ ժ-ԸՄԱՆԱԱ թ. մոշ.՝ (1698). —
ԳՐԻՐ ՈՎուկի Վարդապահ: — ՏԸՆԴ. ի գոտարապահա-
սասապահ մոյ նուննեա սրբուն Ստովանոսի՝
ԵՒՐԱՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆՆ. վանադ յիշտարական թու.
218: Բանց (միախ Մ. Խոլովնացու պատմութեան
կամ թու. 1ա-2ա, 50ա-53ա եւ 141ա-144ա-

¹ Տեսուր եօթ Հատիկն. տպագրական սխալնամբ ք. Պատ-
կանեանի ցուցակին մէջ ձեռադրաց Յ. և Շ. Թիւերի տեղ
գրուած են ուժեքորդն եւ հննեքորդն: